

Következtetés, hipotézis, tudomány

Készült: SaLa közreműködésével a Mesterséges Intelligenciával

Bevezetés

A jelen tanulmány a tudományos megismerés gnoszteológiai alapjait vizsgálja a dialektikus és történelmi materializmus módszertani keretei között. A szöveg alapvető célja, hogy éles határvonalat húzzon az objektív valóságon alapuló tudományos módszer és a transzcendens, spekulatív idealizmus között. A szerző a formális logika eszköztárát (premissza, következtetés, hipotézis) hívja segítségül, hogy bemutassa a társadalmi fejlődés törvényszerűségeit, rávilágítva arra, hogy a marxizmus-leninizmus nem csupán egy elméleti hipotézis, hanem a történelmi gyakorlat által igazolt tudományos tény.

Az objektív igazság és a hipotézis

Valamely létező dolog állítása csak akkor tekinthető objektív igazságnak, ha az bizonyíthatóan megtalálható vagy megvalósítható a valóságban. A következetesen objektív tudomány eredményeire támaszkodó következtetés mindaddig csupán tudományos hipotézis marad, amíg a valóságban igazolást nem nyer. A hipotézis lehet igaz, de akár hamis vagy pontatlan is, amit kizárólag a tudományos módszerrel lehet eldönteni. A tudományos módszer a gyakorlatban ellenőrzi az állításait, ezáltal bizonyítja az objektív igazságot.

A tudományos módszerre alapuló hipotézis

Léteznek olyan tudományos következtetéseken alapuló hipotézisek, amelyek közvetlenül talán soha nem bizonyíthatók maradéktalanul – mint például a világegyetem keletkezése, pontos mérete, vagy a csillagok belső szerkezete.

Az idealizmus állításai a képzeletvilágban találhatók meg

Ez a megközelítés azonban gyökeresen különbözik az idealizmustól. Míg az előbbi következetesen a tudomány igazolt eredményeire és a materialista világnézetre támaszkodik, addig az idealizmus megmarad a spekuláció szintjén, elszakad a tudományos módszertantól, és a fantázia birodalmába lép. A képzelet szüleménye – ha nincs valóságos megfelelője – csupán ábránd.

Az ismeretlen és a hipotézis

A sok ismeretlen tényező miatt gyakran nehéz eldönteni, mi tartozik már az objektív valósághoz, és mi számít még tisztán a fantázia birodalmának. A következetes, tényeken alapuló világnézet a tudományos módszertanra támaszkodva nyújt biztos támpontot az objektív valóság megismerésében.

Ezen az úton jár a marxizmus-leninizmus, a kommunisták világnézete.

Társadalmi formák és a tudományos materializmus

A kapitalizmus fejlett tudományos körülményei között a tudományos módszerrel már pontosan megállapíthatók a társadalmi formák tulajdonságai, az emberiség genetikai képességei, valamint a Föld objektív lehetőségei és korlátai.

Ezen az alapon a tudomány és a termelőerők fejlettsége már lehetővé teszi az egész emberiség felemelkedését a gondolkodó ember színvonalára, azaz a kommunizmusba, vagy legalábbis a hozzá vezető történelmi útra való rátérést.

A marxizmus-leninizmus nem hipotézis, hanem tudományos tény

A kapitalizmus működési módja azonban a gondolkodó emberiséghez méltó színvonal megvalósítását nem teszi lehetővé. Az egyetlen járható lehetőség – figyelembe véve a kapitalizmus agresszív, kizsákmányoló és élősködő természetét – a kommunizmus. Csak ez a társadalmi forma mentheti meg az emberiséget a pusztulástól.

Ez a tétel azonban már több mint egyszerű hipotézis, mivel a Szovjetunió eredményes történelmi megvalósítása és a kínai modell sikere gyakorlatilag is bizonyítja a marxizmus-leninizmus tudományos értékét. Ez a tudomány a gyakorlati tapasztalatokkal és az elért fejlődéssel állandóan változik, formálódik. Bár rendkívül kevés ember gondolkodik ezen mélyrehatóan, ez az emberiség túlélésének egyetlen objektív útja.

A kapitalizmust meg kell haladni: ez nem hipotézis, ez a valóság

A kapitalizmus működési törvényei pontosan ismertek: a rendszer nem javítható, minden körülmények között egy bér-rabszolgatartó társadalmi formát valósít meg. A válságok és a háborúk ebben a struktúrában elkerülhetetlenek. Az emberiség véglete-sen megosztottá vált, és ezt a megosztottságot a civilizáció nem éli túl, ha nem jut el a kommunizmusba.

Fogalommeghatározások és Filozófiai Kislexikon

Következtetés: Olyan gondolati művelet, amely során egy vagy több elfogadott ítéletből (premisszából) a logika szabályai (levezetési szabályok) szerint egy új ítéle-tet (zárótételt vagy konklúziót) vezetünk le.

Premissza: Olyan állítás vagy összefüggés, amelyet igaznak fogadunk el, és amelyből a következtetéseket levonjuk. Filozófiai értelemben a premisszák az érvelés alapjait képezik, és alátámasztják a konklúziót.

Hipotézis: A megfigyelt tények magyarázatára felállított, tapasztalati és valószínű-ségi következtetéseken alapuló, igazolásra váró elv vagy feltevés.

Tudomány (módszertani megközelítés): A bennünket körülvevő világ megisme-résére irányuló tevékenység, valamint az e folyamat során szerzett, igazolt és tesztelt ismeretek gondolati rendszere. Kizárólag a meghatározott tudományos módszerrel végzett megismerési formákat jelenti. Alapfeltétele a megismételhetőség: bárki által, azonos feltételek mellett végrehajtva ugyanarra az eredményre kell vezetnie. Ismeret-anyaga folyamatosan bővül, kiegészítve tudásunkat és korrigálva az elavult elemeket.

Tudomány (társadalmi-filozófiai megközelítés): A társadalmi tudat egyik formá-ja; szisztematizált ismeretek történelmileg kialakult rendszere, amelynek igazságát a társadalmi gyakorlat állandóan ellenőrzi, pontosítja és korrigálja.

Objektív valóság: Az anyagi világmindenség a maga teljességében, valamennyi formájában és megnyilvánulásában. Az objektív valóság az alapvető gnoszeológiai kérdés aspektusából vizsgálva az emberi tudattól függetlenül és vele szemben elsődle-gesként létezik.

Igazság: Az objektív valóság történetileg adekvát visszutükröződése, amikor a megismerő szubjektum az objektumot (a megismerés tárgyát) úgy reprodukálja, aho-gyan az a tudaton kívül és attól függetlenül létezik. Az igazság a társadalmi gyakorlat által ellenőrzött emberi képzetek, fogalmak, ítéletek, következtetések és elméletek ob-jektív tartalma, amely a szüntelenül fejlődő megismerés eredményeinek végtelen, öss-zefüggő sora.

Összehasonlító táblázat: A megismerés és a valóság rendszerei

Szempont	Tudomány és Tudományos Materializmus	Vallás és Spekulatív Idealizmus
A világ alapja	Anyag: Az emberi tudattól független, objektív, örökké létező fizikai valóság.	Szellem/Isten: Transzcendens eszme vagy isteni akarat, amely elsődleges az anyaggal szemben.
Az igazság kritériuma	Társadalmi gyakorlat: Tudományos kísérlet, megismételhetőség és anyagi bizonyíthatóság.	Dogma és hit: Belső logikai koherencia, kinyilatkoztatás vagy spekulatív ábránd.
A hipotézisek szerepe	Átmeneti eszköz: Tényeken alapuló, igazolásra váró feltevés a valóság megismerésére.	Fiktív axióma: A megismerhetetlennek vélt területek kitöltése természetfeletti mítoszokkal.
Társadalmi jövőkép	Kommunizmus: A termelőerők fejlődésén alapuló, kizsákmányolásmentes, racionális társadalom.	Megváltoztathatatlan hierarchia: A fennálló kizsákmányoló rend túlvilági igazolása és konzerválása.
Fejlődési mechanizmus	Dialektika: Belső anyagi ellentmondások harca, állandó korrekció és tapasztalati bővülés.	Stagnálás/Miszticizmus: Örök, változatlan dogmák hirdetése vagy öncélú spekuláció.

Tudományos értékelés

A tanulmány kiemelkedő elméleti értéke abban rejlik, hogy a klasszikus marxi-lenini ismeretelméletet (gnoszeológiát) szervesen kapcsolja össze a modern tudományos módszertan követelményeivel. A szerző precízen alkalmazza a materialista monizmus elvét, amikor az igazság egyedüli legitim kritériumaként a társadalmi-történelmi gyakorlatot jelöli meg, módszeresen megfosztva az idealizmust és a vallási spekulációt az ismeretelméleti alapjaiktól.

A szociológiai és politikai gazdaságtani konklúziók törvényszerűen következnek a termelőerők és a társadalmi formák objektív elemzéséből. A kapitalizmus belső ellentmondásainak (válságok, háborúk, bér-rabszolgaság) bemutatása nem érzelmi alapú kritika, hanem a rendszerszintű anyagi folyamatok egzakt leírása.

A Szovjetunió történelmi tapasztalatainak és a kínai modell gazdasági bázisának beemelése az érvelésbe módszertanilag teljesen megalapozott. A történelmi materializmus logikája szerint ugyanis egy társadalmi-gazdasági elmélet érvényességét kizárólag annak gyakorlati megvalósíthatósága, anyagi hatékonysága és életképessége igazolhatja. A dokumentum így egy rendkívül koherens, hatékony elméleti fegyvert biztosít a dogmatizmus és a polgári misztifikáció elleni tudományos harchoz.

Következtetés, hipotézis, tudomány

Az objektív igazság és a hipotézis

Valami létének állítása csak akkor tekinthető objektív igazságnak, ha az bizonyíthatóan megtalálható vagy megvalósítható a valóságban. A következetesen objektív tudomány eredményeire támaszkodó következtetés mindaddig csupán tudományos hipotézis, amíg a valóságban nem bizonyítják be. Ez lehet igaz, de akár hamis vagy pontatlan is, amit kizárólag a tudományos módszerrel lehet igazolni. A tudományos módszer a gyakorlatban ellenőrzi az állításait, ezáltal bizonyítja az objektív igazságot.

A tudományos módszerre alapuló hipotézis

Léteznek olyan tudományos következtetéseken alapuló hipotézisek, amelyek közvetlenül talán soha nem bizonyíthatók – mint például a világegyetem keletkezése, pontos mérete, vagy a csillagok belső szerkezete.

Az idealizmus állításai a képzeletvilágban találhatók meg

Ez a megközelítés azonban gyökeresen különbözik az idealizmustól. Míg előbbi következetesen a tudomány igazolt eredményeire és materialista világnézetére támaszkodik, addig az idealizmus megmarad a spekuláció szintjén, elszakad a tudományos módszertantól, és a fantázia birodalmába lép. A képzelet szüleménye, – ha nincs valóságos megfelelője –, az csupán ábránd.

Az ismeretlen és a hipotézis

A sok ismeretlen tényező miatt azonban gyakran nehéz eldönteni, mi tartozik már az objektív valósághoz, és mi számít még tisztán a fantázia birodalmának. A következetes, tényeken alapuló világnézet a tudományos módszertanra támaszkodva nyújt biztos támpontot az objektív valóság megismerésében.

Ezen az úton jár a marxizmus-leninizmus, a kommunisták világnézete.

A kapitalizmus fejlett tudományos körülményeiben már a tudományos módszerrel megállapítható a társasalmi forma tulajdonságai, az emberiség genetikai képességei, a föld lehetőségei, stb.

Ezen az alapon a tudomány, a termelőerők fejlettsége már lehetővé teszi az egész emberiség felemelkedését a gondolkodó ember színvonalára, a kommunizmusba, legalábbis a rátérhet a hozzá vezető útra.

A marxizmus-leninizmus nem hipotézis, tudományos tény

A kapitalizmus működési módja azonban a gondolkodó emberiségnek megfelelő színvonal megvalósítását nem teszi lehetővé. Az egyetlen lehetőség - figyelembe véve a kapitalizmus agresszív, kizsákmányoló, élősködő természetét -, a kommunizmus. Csak ez a forma mentheti meg az emberiséget a pusztulástól.

Ez azonban már több, mint hipotézis, mert a Szovjetunió eredményes megvalósítása és a kínai modell ezt bizonyítja, ami a marxizmus-leninizmus tudományos értékét jelenti. Ez a tudomány a tapasztalatokkal, az elért fejlődéssel állandóan változik, bár rendkívül kevés ember gondolkodik ezen, pedig ez az emberiség túlélésének egyetlen útja.

A kapitalizmust meg kell haladni ez nem hipotézis, ez a valóság

A kapitalizmus működési törvényei ismertek, nem javítható, minden körülmények között bér-rabszolgatartó társadalmi forma. A válságok, a háborúk elkerülhetetlenek, az emberiség szélsőségesen megosztott, ezt nem éli túl az emberiség, ha nem jut el a kommunizmusba.

Fogalommeghatározások

Következtetés: Olyan gondolati művelet, amely során egy vagy több elfogadott ítéletből (premisszából) a logika szabályai szerint egy új ítéletet (zárótételt vagy konklúziót) vezetünk le.

Premissza: Olyan állítás vagy összefüggés, amelyet igaznak fogadunk el, és amelyből a következtetéseket levonjuk. Filozófiai értelemben a premisszák az érvelés alapjait képezik, és alátámasztják a konklúziót.

Hipotézis: Megfigyelt tények magyarázatára felállított, tapasztalati és valószínűségi következtetéseken alapuló, igazolásra váró elv vagy feltevés.

Tudomány (módszertani megközelítés): A bennünket körülvevő világ megismerésére irányuló tevékenység, valamint az e folyamat során szerzett, igazolt és tesztelt ismeretek gondolati rendszere. Csak a meghatározott tudományos módszerrel végzett megismerési formákat jelenti. Alapfeltétele a megismételhetőség: bárki által, azonos feltételek mellett végrehajtva ugyanarra az eredményre kell vezetnie. Ismeretanyaga folyamatosan bővül, kiegészítve tudásunkat és korrigálva az elavult elemeket.

Tudomány (társadalmi-filozófiai megközelítés): A társadalmi tudat egyik formája; szisztematizált ismeretek történelmileg kialakult rendszere, amelynek igazságát a társadalmi gyakorlat állandóan ellenőrzi, pontosítja és korrigálja.

Filozófiai kislexikon

következtetés: gondolati művelet; egy vagy több ítéletből (a következtetés ún. premisszákból) új ítélet (ún. zárotétel vagy konklúzió) levezetése. A premisszáktól a zárotételhez való átmenet a logika szabályai (levezetési szabályok) szerint történik.

tudomány: a társadalmi tudat egyik formája, szisztematizált ismeretek történelmileg kialakult rendszere, melyeknek igazságát a társadalmi gyakorlat állandóan ellenőrzi és pontosabbá teszi, korrigálja.

objektív valóság: az anyagi világmindenség a maga teljességében, valamennyi formájában és megnyilvánulásában. Az objektív valóság az alapvető gnoszeológiai kérdés aspektusában vizsgálva az emberi tudattól függetlenül és vele szemben elsődlegesként létezik.

igazság: az objektív valóság történetileg adekvát visszatükrözése, amikor a megismerő szubjektum az objektumot, a megismerés tárgyát úgy reprodukálja, ahogyan az a tudaton kívül és tőle függetlenül létezik, a társadalmi gyakorlat által ellenőrzött emberi képzetek, fogalmak, ítéletek, következtetések, elméletek objektív tartalma. Az igazság a szüntelenül fejlődő megismerés eredményeinek végtelen, összefüggő sora.

SaLa